Rim in prihajajoče Božje kraljestvo
8. julij 1847

O, Gospod, ti večni vodnik smeri, poti, in stanj ljudi! Kaj lahko mi, ubogi, grešni ljudje, pričakujemo od Rima v tem času, zaradi vlade sedanjega hierarha Pija IX, ki se mi zdi v nekaterih delih precej modra? Ali bo postala svetlejša ali celo temnejša? In kaj bi morali v tem primeru storiti na tem svetu in za ta svet? O, Gospod, če je tvoja najsvetejša volja, naj nam tvoja neskončna polnost ljubezni in modrosti da nekaj namigov; toda samo tvoja najsvetejša volja naj se uresničuje v vseh časih kot večno! Amen.

1 Iz Rima nikoli ne bo luči, pa čeprav naj tam na prestolu hierarhije sedi Peter ali Pavel kot cerkveni vladar! Saj veste, da resnična luč, kot dejansko Božje kraljestvo, ni nikoli navzven materialno vidna, temveč le to, kar se dogaja povsem tiho znotraj človeka, povsem neopazno - kot gorčično zrno, ko je posejano v zemljo, potem pride iz najglobljega dela zemlje kot nežna rastlina, da zasije, potem raste in postaja večja in trdnejša ter nato požene veje in vejice, tako da se celo, ko zraste, pod njo naselijo ptice z neba.
2 Poleg tega Božje kraljestvo kot otrok pride iz maternice, iz človekovega srca, nato pa se pretaka skozi celotnega človeka in se ukorenini v vseh njegovih delih ter povzroči, da celoten človek končno postane popolnoma novo bitje in nesmrten v vseh svojih delih!
3 Ta luč, to resnično Božje kraljestvo torej nikoli ne more izhajati iz Rima - in tudi papež hoče biti angel -, ampak vedno le iz vsakega posameznega človeka, če je poučen v Svetem pismu in nato krščen po delih in po najmočneje zaznavnem pričevanju Svetega Duha. Kjer tega ni, ne pomaga ne Rim ne Jeruzalem, ne papež ne vodni krst, škof ali konfirmacija!
4 Sedanji papež pa je dokaj fin človek sveta in mu je bolj mar za politično kot za zunanjo cerkveno doslednost svojega regimenta. Cerkev uporablja v povsem politične namene. Če bo to dosegel, bo ravnal tako, kot so ravnali njegovi predhodniki, se pravi, da bo tu in tam navzven posejal kaj boljšega. Toda njegovi nasledniki bodo to spet uničili, kot je to žal vedno bilo.
5 Kar papež kot človek naredi dobrega na skrivaj in ne da razglašati po vsem svetu, bo za to prejel tudi večno nagrado. V nebesih pa bo njegovo cerkveno delo le malo ali pa sploh ne upoštevano, razen tistega, kar je mogoče vzeti iz vse posvetne površnosti.
6 Prvo znamenje prihajajočega Božjega kraljestva pa je resnična, večno nikoli očitna in še manj tako imenovana kurialna in papeška ponižnost, po kateri se lahko papež upravičeno imenuje „služabnik služabnikov“, toda obenem pa se proti Moji besedi in zapovedi pusti imenovati „sveti oče“ in tako želi biti vladar vladarjev - v tem smislu je en papež drugemu prav tako podoben, kot je eno oko drugemu.
7 Tako papežu manjka že prvo znamenje Božjega kraljestva, brez katerega nihče ne

more za vedno doseči svetlobe nebes. Toda kjer popolnoma manjka A, od kod naj bi potem prišel B, še manj pa C, D in E? To bi bilo tako, kot če bi ženska želela zanositi in roditi, vendar se zaradi ponosa in arogance nikoli ne bi želela spustiti tako nizko, da bi dovolila moškemu, da bi jo položil v posteljo, da bi v njej prebudil seme.
8 Toda od tam, od koder večno nikoli ni mogoče pričakovati svetlobe (zaradi najbolj trivialnih razlogov, omenjenih zgoraj), lahko pride le tema. In naj nikogar ne očara, ne glede na to, kako je videti!
9 Kajti to, kar se tam dogaja, je povsem zunanje. Notranjost pa velja za „skrivnost vseh skrivnosti“ in je skorajda sploh ni. In tudi če bi bila tam, naj bi za vedno ostala brez učinka, kot kalček v semenu, ki ni nikoli posejan v zemljo. Takšno seme mora potem gotovo ostati tudi „večna skrivnost življenja“, saj ne more nikoli preiti v življenje, ker je sredstvo, s katerim naj bi se razvilo in pokazalo za življenje, od njega za vse čase odrezano.
10 Kjer je Bog, ki je večni vir vsega življenja, „skrivnost“ - kaj naj bi bilo življenje in njegova luč?
11 Bog je v vsem razlog, prva zahteva vsega bivanja, zato je tudi glavna Luč vse svetlobe in ga je treba najprej sprejeti in prepoznati, da bi lahko prepoznali vse drugo, kar je od njega. Toda če je Bog skrivnost, se pravi gola noč, kaj naj bi potem bilo vse drugo? Kjer je luč že najbolj grenka tema, kaj je potemtakem dejanska glavna tema sama?
12 Mislim, da če bom v hiši z vami le majhna lučka, boste zlahka od nje odnesli tisto, kar lahko od Rima pričakujete v vsakem času, dokler bo ostal takšen, kakršen je in kakršen je bil.
13 Toda ne verjemite, da bosta noč ali luč kdaj odvisni od Rima - ampak je vse to odvisno izključno od Mene! Ko bo pravi čas, bo svetlo kot podnevi. In Rim bo „velikemu dnevu Duha“ lahko postavil tako malo omejitev, kot lahko kdo prepreči soncu, da bi vzšlo.
14 Zato naj vas nič ne skrbi! Kdor hodi podnevi, se mu ni treba bati noči. Toda gorje tistim, ki padejo v roke razbojnikov! Amen.

Jakob Lorber
Nebeški darovi